

ಸಾಹಿತ್ಯ ಉತ್ಸವಗಳ ಸ್ತುತಿ...

ನಡೆದ ತುಮಕೂರು ಜೀಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೈಳನವೋಂದರಲ್ಲಿ ಕೆನಿಷ್ಟು ಸ್ಥಾಂತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ದೇಹಿ ಪರಂಪರೆಗಳ ಕುರಿತು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದವು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಭಾಗದ ಶೇ.೪೦ ರಷ್ಟು ಜನರು ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಗಿಡ್‌ರೂ ಅವರು ಆ ಭಾಷೆಯ ಜರ್ಗನ್‌ನಂಟನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದವನ್ನು ಇವ್ವಬದುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾಗದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುಡಿಯುವ ನಿರಿನದು. ವೇಳೆಯೆಲ್ಲಿ ಇದರ ಸ್ತುಗಳೇ ಜನ ಸ್ವಂದಿಸಿದರು. ಈ ಭಾಗದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ದಟ್ಟ ಬರಗಳಿಂದು. ಒಂದೇ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಅಪಾರಾಯಗಳ ಕುರಿತ ಮಾತುಕರೆಗೆ ಜನ ಸ್ವಂದಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಮೈಳನ ಉತ್ಸವ, ಸಂಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಕೆಂದ್ರಿತ ಸಂವಾದಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೂ ಇಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದುವರೀಗಿನ ಯಾವ ಸಮೈಳನಗಳೂ, ಸಂಭೂತ-ಉತ್ಸವಗಳೂ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಸಂಪಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದ ಕನ್ನಡ ಬೋಧಕನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಬಂದಾಗಿ ಪರಿಗೊಸುತ್ತಿರು ಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಷತಿತ್ವಾನಿ ನಡೆದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇವರ ಉದ್ದೇಶಗಳಾದರೂ ಏನು? ಕೇವಲ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮೈಳನ, ಸಂಭೂತ, ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೇ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೂ ಅಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ರಿಸಲು ತಡಕಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇಂಥ ಕಡೆ ನಡೆಯುವ ಸಂವಾದಗಳಿಂತೂ ಅನೇಕ ಭಾರಿ ಜಡಗೊಂಡ ವೇಯತ್ತಿಕೆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಿನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೂ ಕನ್ನಡದವನ್ನು ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇವ್ವಬದುವ ಜನಸಮುದಾಯ ಇಳ್ಳಿ ಇದೆ. ಈ ಕುರಿತು ನಾವು ತೀರ್ಣಾ ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾವು ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಸಮೈಳನ, ಉತ್ಸವ, ಸಂಭೂತ ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದಿಕೆಗಳು ಹೋಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಬರಹಗಾರರನ್ನು, ಓದುಗನನ್ನು ಎವ್ವರು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಗುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹಲವು ಭಾರಿ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಸ ಓದುಗನು, ಬರಹಗಾರರು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೈಳನಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಚರ್ಚೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಾರ್ಥಿ ಮನವರಿಕೆಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಬಧ್ಯತೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲವು ಸಮೈಳನಗಳು ಕಾಲ ಕಾಲಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಚೋಳಕಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುವುದು ಆಗಬೇಕಾದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ. ಈಗ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೇ ಹೋರತು ವೇಯತ್ತಿಕೆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಜೆಂಡಾಗಳಲ್ಲ. ಈ ಬಗೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬಹುದು. ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಉಳಿರಾಡುವ ಕರ್ನಾಟಕದಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬೆಕಾಗುವುದು ಹಲವುತನಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು, ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು.

ಹೇಳಣಿತೆಮಾರಿನ ವಿಮರ್ಶೆ. ‘ತಕ್ಕು ಮಣಿಷ್ಯಿನ ತೇವಕಾಗಿ’, ‘ಕಾಣ್ಡೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು’, ‘ಬಯಲಾಗುವ ಪರಿ’, ‘ಕನಕ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಲೋಕದ್ವಿಷ್ಟಿ’ ಮತ್ತಿತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರೆ.